עה.

מבורת הש"ם

אסורות הלכי כ סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי' חלח קניין פעיף י: קטה הוז מיי׳ פי״

טומאת מהלי לוכלין הלי יו: קבור ח מייי פי״א מהלי מאכלות הלכה כד סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד סי קלח סעיף

קמו ט מיי שם ופיים מהל׳ טומאת אוכלין

טוש"ע שם: קבח י מיי פי"א מהלי מאכלום אסוכום הלכה כג סמג שם טוש"ע שם פעיף ו: הממ ב חייי שה מוש"ט

רב אמר מים. תחלה והוא הדין שלריך אפר יו אחריה ורבה בר איתמר בי רב משמיה דרב אמרי תרתי תלת ושמואל אמר קמד א ב ג ד מיי פייש תלת ד'. פ״ה לשון ראשון רב אמר תרתי תלת בה לחלוחית יין נותן אפר תחלה לשפשף עד שתהא נגובה ואחר ברטיבתא מרתי אפר מים חלת ביבשתא מים אפר ומים ושמואל

להעביר האפר מיא בתראי לא קחשיב ד' ביבשתא מים ואפר מים ואפר וכמו כן מיא בתראי לא קחשיב בסורא מתנו הכי בפומבדיתא מתנו רב אמר תלת וד' תלת ברטיבתא אפר מים אפר ד' ביבשתא מים אפר מים אפר ושמואל אמר ד' וה' ד' ברטיבתא אפר מים אפר מים ה' הלכה (מו) [יו] סמג שם ביבשתא ולא פליגי רב ושמואל ללישנא דפומבדיתה אלה דמר החשיב מיה בתראי כו' והקשה בקונטרם ללישנא דסורא כיון דפליגי רב ושמואל דלרב סגי בחד אפר בתרוייהו ולשמואל בעינן תרי זימני אפר מאי שנא דבדרב חשיב מים בתרמי ובדשמומל לא חשיב מיא בתראי בשלמא ללישנא דפומבדיתה לה פליגי אלה במיחשב מיא בתראי לכך נראה לרש"י בענין אחר שפירש אביו רב אמר תרתי מלת תרתי ביבשתא מים ואפר חלת ברטיבתה חפר מים חפר ושמוחל אמר תלת ברטיבתא כרב ד' ביבשתא מים אפר מים אפר בפומבדיתא מתנו רב אמר תלת ביבשתא מים אפר מים ד' ברטיבתא אפר מים אפר מים ושמואל אמר ברטיבתא כרב וה׳ ביבשתה ולה פליגי סורה ופומבדיתא וגם זה לא נראה דאם כן הויא סברתן הפוכה דרב ושמואל שהרי רב מיקל ביבשתא יותר מרטיבתא ושמואל מיקל ברטיבתא יותר מביבשתא לכך נראה לר"י בענין אחר והכי פירושו רב אמר תרתי תלת ביבשתא תרתי מים אפר ברטיבתה תלת הפר מים הפר ושמוחל אמר תלת ד' תלת ביבשתא וד' ברטיבתה שמוחל בה להוסיף ולפרש מיא בתראי בין ברטיבתא בין ביבשתא בפומבדיתא מתנו רב

אמר תלת ארבע כפירוש ראשוו והראשון לשון מורי וקשיא לי בגווה מכדי ללישנא דסורא רב ושמואל שבקונטרס תלת ברטיבתא אפר מים אפר ביבשתא ד' מים אפר מים אפר שמואל אמר ארבע חמש ארבע ברטיבתא וחמש ביבשתא בא להוסיף ולפרש מיא בתראי בתרוייהו ולא פליגי אני בדרב לא חשבי ובדשמואל חשבי ניחא משום דפלוגמייהו רב ושמואל בין ללישנא דסורא בין ללישנא דפומבדיתא אלא דרב ושמואל ליתא אלא למשנא בחראי אלא ללישנא דסורא דרב לא חשיב מיא בתראי ושמואל חשיב מיא בתראי:

דצבתא

דריחות

כך מים: בינשמא. מים תחלה ואחר כך אפר ומשפשף: סרמי אמר תלת ד' תלת ברטיבתא אפר מים ואפר ואע"פ שנותן מים רב אמר במים אוהוא הדין לאפר רבה בר בר חנה אמר #לאפר והוא הדין למים ולא פליגי יהא ברטיבתא הא ביבשתא איתמר בי רב משמיה דרב אמרי תרתי תלת ושמואל אמר תלת ד' בסורא מתנו הכי יבפומבדיתא מתנו בי רב אמרי משמיה דרב תלת ד' ושמואל אמר ד' ה' יולא פליגי

בר חנה אמר באפר תחלה וה"ה שלריך מים אחריהם: ברעיבחא. שיש

מר קא חשיב מיא בתראי ומר לא קחשיב מיא בתראי בעו מיניה מרכי אבהו הני מורגי דארמאי מאי א"ל רבי אבהו תניתוה יהרי שהיו גתיו ובית בדיו ממאין ובקש לעשותן במהרה הרפין והערשין והלולבין מדיחן והעקלין של נצרין ושל ייבצבוץ מנגבן ושל שיפה ושל גמי מישנן י"ב חדש רשב"ג אומר מניחן מגת לגת ומבד לבד היינו תנא קמא איכא בינייהו חורפי ואפלי ר' יוםי אומר יהרוצה למהרן מיד מגעילן ברותחין או חולטן במי זיתים רשב"ג משום ר' יוםי אומר ימניחן תחת צינור שמימיו מקלחין או במעין שמימיו רודפין וכמה עונה כדרך שאמרו ביין נסך כך אמרו בטהרות כלפי לייא בטהרות קיימיגן אלא כדרך שאמרו במהרות "כך אמרו ביין נסך סכמה עונה אמר רבי חייא בר אבא א"ר סכמה יוחנן מאו יום או לילה ר' חנא שאינה ואמרי

לה ר' חנא בר שאינה אמר רבה בר בר חנה

א"ר יוחנן חצי יום וחצי לילה א"ר שמואל

בר יצחק ולא פליגי הא בתקופת ניםן

ותשרי הא בתקופת תמוז ומבת אמר

רבי יהודה 'הני רווקי דארמאי דמזיא

מדיחן דעמרא מנגבן דכיתנא מישנן ואי

איכא קטרי שרי להו יהני דקולי וחלאתא

דארמאי דחימי בחבלי דצורי מדיחן

מורי מנוחתו כבוד והוא נראה בעיני. מיפלג פליגי מאי שנא דבדרב חשיב מיא בתראי ובדשמואל לא חשיב מיא בתראי לשמואל ד' וה' איבעי ליה למיתני בשלמא לפומבדיתא דסוף סוף פליגי קשיא לי: גורגי. עקלים ובלע"ז ריבוט"י וכורכין

אותן סביבות התפוח שלא יתפזרו הענבים מכובד הקורה. ורב האי פירש נטהרות פ״י מ״מן עקלים השנויות כאן כגון? י) ועקל בית הבד עשוין כמין קופה מסורגת במלודה שואחרי סחיטת הזיתים נותן הגפת באותו עקל ומניח עליו ש ומכבידו להוליא המשקה הנשאר. הני גורגי דארמאי כילד מנגבן: הדפין. הן העשוין כמין דלח ונותנן על התפוח: הלולבין. טאטיתא אשקופ"א שמכבד בה העובים המתפורין לאוספן: והעדשים. היינו גת עלמה שקורין מיי"ט: מדיהן. במים. ועל משנה זו יש לסמוך ⁶⁰ שאין לריך אפר לגת מדפשיט מינה ר' אבהו ולא אמרינן (ד) זו אינה משנה דקתני בה דסגי לגת בהדחה ומתניתין דקתני דבעי ניגוב שמע מינה קמו בה רבנן בתראי ופשטי הלכתא כוותיה: העקלים של נלרים. שבטים: ושל בלבוד. קובוס בלעי טפי ובעו ניגוב באפר ומים: ושל שיפא. פייו"ר: ושל גמי. יונ"ק בלעי טובא: חרפי ואפלי. מגח לגח פעמים שהן יותר מי"ב חדש (ס) דאפלי ופעמים שהן פחות כגון בחרפי: הכי גרסינן בתוספתה _{[ע"ו} פ"ע ה"ג] **חולטן ברוסחין או מולגן במי זיחים.** דרך לבשל זיתים להיות רכין להוליא שומנן. חולטין אשקלי"ר בלע"ו כמו לחלוט ולאשישה (פסחים דף לו:): רודפין. ריבד"ש שוטפין: וכמה. מניחן שם עונה ולקמן מפרש כמה עונה: בסקופם ניסן וסשרי. שהיום והלילה שוין או יום או לילה ותקופת תמוז וטבת שאין יום ולילה שוין חלי יום וחלי לילה די"ב שעות שלמות בעינן: רווקי. משמרת כמין שקין שנותנין בהן שמרים להוליא את יינן: דמויא. של שער אדם ולא בלעי טובא: **כיסנא.** בלעי טפי מעמרא: **חלהא.** כוורת של שבטים שמסננין בהן יין: בחבלי דלורי. חבלים של לורי דקל: דלבמת

תלת. ברטיבתה תרתי הפר ומים ביבשתה תלת מים והפר ומים: חלת וד'. חלת ברטיבתה הפר ומים והפר ואע"פ שחוזר ונותן מים להעביר האפר הנהו מים לא קא חשיב דלאו לשום נגיבה אלא לנקותו מן האפר וד' ביבשתה מים הפר ומים והפר ומים בתראי לא (א) חשיבא. רב לא בעי אפר אלא חדא זימנא ושמואל בעי אפר תרי זימני בין ברטיבתא בין ביבשתח: בפומבדיתה מחנו. לרב תלת וד' כדפרישית ולשמואל ד׳ ברטיבתא וה׳ ביבשתא דקחשיב מיא במראי: ולא פליגי. רב ושמואל להאי לישנא דפומבדיתא אלא לרב לא חשיב מיא בתראי ושמואל חשיב מיא בתראי. ואית דמפרשי ולא פליגי ש ה"נ דפורא ודפומבדיתא אלא דסורא לא חשבי מיא בתראי ודפומבדיתה חשבי להו אבל רב ושמואל פליגי והכי פירושו דמלתא תרתי תלת תרתי ביבשתא מים ואפר תלת ברטיבתא אפר ומים ואפר ושמואל אמר תלת ברטיבתא כדקאמרת אבל ביבשתא ד' מים ואפר מים ואפר דבכולהו בעינן אפר תרי זימני ובפומבדיתא מתנו לרב תלת וד' ביבשתא תלת מים ואפר מים והיינו נמי כדסורא אלא דהני קא חשבי מיא בתראי וברטיבתא ד' אפר ומים אפר ומים ולשמואל ברטיבתא ד' כדקאמרת אבל ביבשתא ה' מים ואפר ומים ואפר ומים דביבשתה נמי בעי תרי זימני הפר

ול"פ (כ) הנך דסורא ודפומבדיתא כו׳ אבל רב ושמואל פליגי ביבשתא בין בדסורא בין בדפומבדיתא דרב לא בעי בה אפר אלא חד זימנא ושמואל בעי תרי זימני לשון אבא ל) באפר. יעב"ן, ב) ןעי נוס" מה סה. ז"ה הרפין, ג) נ"א גורני, ד) נדה דף סה. ומוספ׳ ע"ו פ"ט ה"גן ומוף תוספתא טהרות פי״א ע״ש ועי׳ בר״ש פרק י מ״ח דטהרותן, ה) ופי פשתו שבועות יח: נדה סג:], נ"ל דחייטי כ"ה בערוך (ז' למל) קר.], ערך תלתא], ה) בדפו"י אחריהם. ע) ול"ל הני לישניו. י) [שבת קמד:], כ) לעקל בית הבד. כצ"ל סנהדרין (כ"ו א") יעב"ז. ל) וברה"ג: כמעשה מלודה], מ) [עי' השגת תוס' על זה בנדה סה. בד"ה הדפין וכו"],

הנהות הב"ח

רש"י ד"ה חלח וד' (b) יכו׳ ולא פליני הגי דמורא: ומכבידו: עליו קורה ומכבידו: (ד) ד"ה מדיחן וכו' ולא ניגוב ושמע׳ מינה דקמו בה: (ה) ד"ה חרפי וכו׳

לעזי רש"י

[רידורט"א]. ייבוט"י תחת הקורה בבית-הבד. .[אישקוב"א].

מיי"ט. ערבה (חלק של הגת, שבו מניחים את

פייו"ר [פויי"ל]. סוג של קנה סוף. יונ"ק. אגמון.

אשקלי"ר [אישקלדי"ר].

מוסף רש"י

גתיו. ליין, ובית בדיו. זהו הדלת שנותנין על הלולבין, והעדשין. זו היא . שהענבים עלמה סגמ נתונים שם, והלולבין. היינו חופיא אישקוב״א שמנקים כה את הגת (שם). העקלים. רדוט"ש, יש מקומות שקושרין את התפוח של חרלנים בעקלים מאינם בולעין כל כך (שם) חורפי ואפדי. נר"ם פעמים שהן יותר מי"ב חדש פעמים שהן פחות